

อาการและเครื่องประดับ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الْعَلِيمِ بِمَا كَانَ وَمَا يَكُونُ ، الْمُدَبِّرِ الْحَكِيمِ فَلَا يُسْأَلُ عَمَّا
يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالَى ، وَأَشْهَدُ
أَنَّ سَيِّدَنَا مُحَمَّدًا رَسُولَ اللَّهِ صَفْوَةَ الْخَلْقِ وَعَيْنَ الْكَمَالِ ، اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ
عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدِنَا الْمُبْعُوثِ بَيْنَ يَدَيْ السَّاعَةِ ، وَصَاحِبِ الْخَوْضِ
وَالشَّفَاعَةِ ، وَأَفْضَلِ مَنْ دَعَا إِلَى الْخَيْرِ أَتْبَاعَهُ ، فَلهُ السَّمْعُ وَالطَّاعَةُ ،
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ وَأَهْلِ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ .
أَمَّا بَعْدُ فَيَا عِبَادَ اللَّهِ : اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُوا إِلَّا وَأَنْتُمْ
مُسْلِمُونَ ، فَقَدْ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى فِي الْقُرْآنِ الْكَرِيمِ : وَالْعَصْرِ ، إِنَّ الْإِنْسَانَ
لَفِي خُسْرٍ ، إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا ، وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ، وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ ،
وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ .

ท่านพี่น้องร่วมศรัทธาที่รัก

อาการและเครื่องประดับ เป็นสิ่งที่สวยงามและเป็นสิ่งที่มนุษย์ทุกคน
ต้องการ และเสมือนเป็นปัจจัยที่ 5 ในการดำรงชีวิตไปเสียแล้ว แต่อาการและ
เครื่องประดับ ก็เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดโทษ อาจทำให้การศรัทธา (อิหม่าน) ลดหย่อนลง
เนื่องจากอาการและเครื่องประดับบางสิ่งบางอย่างอาจเป็นสิ่งที่ต้องห้ามตามบัญญัติ
ศาสนาและเป็นสิ่งที่อนุมัติ ได้แก่

1. เครื่องประดับที่เป็นทองคำ เช่น แหวนทอง ซึ่งเป็นที่ต้องห้าม (หะรอม)
แก่บรรดาเพศชาย แต่เป็นเครื่องประดับที่อนุมัติสำหรับเพศหญิง

ท่านนบี (ศ็อลฯ) ได้เห็นแหวนทองในนิ้วของชายผู้หนึ่ง ท่านจึงให้ถอดออก แล้วท่านกล่าวว่า

يَعْمَدُ أَحَدَكُمْ إِلَى جُمْرَةٍ مِنْ نَارٍ فَيَطْرُقُهَا فِي يَدِهِ . رواه مسلم

ความว่า “คนหนึ่งของพวกท่าน จะมุ่งหมายยังถ่านหินที่มาจากไฟ แล้วนำมันมาโยนใส่ในมือของเขากระนั้นหรือ”

2. การสวมแหวนที่นอกจากทองคำ เป็นที่อนุญาต

ท่านนบี (ศ็อลฯ) สวมแหวนที่ทำมาจากเงินและสลักด้วยคำว่า (محمد رسول الله) บรรดาคอลีฟะฮ์ เช่น ท่าน อะบูบักร์ ท่านอุมร์ ท่านอุสมาน ร่อฎิยัลลอฮุอันฮุม ก็สวมแหวน หลังจากท่านนบี (ศ็อลฯ) จนกระทั่งในยุคท่านอุสมาน แหวนนั้นได้ตกลงในบ่ออะริส (بُئْرُ أَرِيْسٍ) คือบ่อน้ำข้างมัสญิดกุบวา (ฆุ้) ณ นครมะดีนะฮ์

3. อนุญาตใส่หรือถอดฟันและจุมก ที่เป็นส่วนหนึ่งจากทองคำ เมื่อเกิดความจำเป็น

มีบันทึกของท่านติรมิซีย จากท่านอรุฟุญะฮ์บุตรท่านอัฮมัด(عُرْفَةُ بْنُ أَحْمَدَ) กล่าวว่า จุมกของฉันทถูกทำลายในวันพฤหัสบดี ฉันทจึงเสริมจุมกด้วยเงิน แล้วมันเกิดกลิ่นเน่า ท่านนบี (ศ็อลฯ) จึงใช้ให้ฉันทเสริมจุมกด้วยทอง

4. เครื่องประดับซึ่งมาจากอัญมณีต่างๆ เช่น เพชร พลอย ถึงแม้จะมีราคาที่สูง ก็ไม่เป็นที่ต้องห้าม ทั้งนี้ต้องไม่มีการอวดอ้าง

لِأَنَّ الْأَصْلَ فِي الْأَشْيَاءِ الْجِلُّ وَلَمْ يَرِدْ دَلِيلٌ يَدُلُّ عَلَى التَّحْرِيمِ

ความว่า “เพราะอะซ้อลเดิมในสิ่งต่างๆ เป็นที่ทะเล้าล และไม่มีหลักฐานที่ชี้ถึงการห้าม”

5. เสื้อผ้าอาภรณ์ที่สวมใส่ ต้องไม่เป็นการเลียนแบบระหว่างเพศตรงข้าม กล่าวคือ เสื้อผ้าอาภรณ์ที่เป็นของเพศชาย ก็เฉพาะชาย ของเพศหญิงก็เฉพาะหญิง

ทั้งนี้ อิสลามปรารถนาให้แสดงออกถึงบุคลิกภาพของชายและหญิงอย่างชัดเจน โดยมิให้ชายเลียนแบบหญิง และหญิงเลียนแบบชาย ไม่ว่าจะผ่านทางด้านคำพูดหรือกิริยา แม้กระทั่งเสื้อผ้าอาภรณ์

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ : لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

الْمُخْتَلِئِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالْمَتَرَجِلَاتِ مِنَ النِّسَاءِ . رواه البخاري

ความว่า “จากท่านอับนิอับบาส กล่าวว่า ท่านร่อซูล (คือลฯ) ได้สาปแช่งผู้ชายที่แสดงตัวแบบผู้หญิง และผู้หญิงที่แสดงตัวแบบผู้ชาย”

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الرَّجُلَ

يَلْبَسُ لُبْسَةَ الْمَرْأَةِ وَالْمَرْأَةَ تَلْبَسُ لُبْسَةَ الرَّجُلِ . رواه ابو داود والنسائي وابن ماجه وابن حبان والحاكم

ความว่า “จากท่านอะบูฮุร็อยเราะฮ์ กล่าวว่า ท่านร่อซูล (คือลฯ) ได้สาปแช่งชายที่สวมใส่อาภรณ์เพศหญิง และหญิงที่สวมใส่อาภรณ์เพศชาย”

6. ลิบาสุชชุฮ์เราะฮ์ (لباس الشهرة) คือ เสื้อผ้าอาภรณ์ที่สวมใส่เพื่อแสดงออกถึงความโอ้อวด พร้อมด้วยเจตนาอวดอ้างมั่นเป็นสิ่งต้องห้ามเช่นกัน

ท่านอับดุลเลาะฮ์บุตรท่านอุมัรได้นำเสนอว่า ท่านนบี (คือลฯ) กล่าวว่า

مَنْ لَبَسَ ثَوْبَ شَهْرَةٍ فِي الدُّنْيَا لَبَسَهُ اللَّهُ ثَوْبَ مَذَلَّةٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ . أخرجه ابو داود واحمد والنسائي وابن ماجه

ความว่า “ผู้ใดก็ตามที่สวมใส่เสื้อผ้าอาภรณ์เพื่อโอ้อวดในโลกดุนยา อัลลอฮ์ (ซ.บ.) จะทรงให้เขาได้สวมใส่เสื้อผ้าอาภรณ์อันต่ำต้อยในวันกิยามะฮ์”

7. ผ้าไหม เป็นสิ่งต้องห้ามแก่เพศชาย และเป็นทีหะล้าล แก่เพศหญิงทั่วไป และเพศชายที่เกิดความจำเป็น

عَنْ عَلِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : أُهْدِيَتْ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حُلَّةٌ سِيْرَاءُ

فَبِعَتْ بِهَا إِلَيَّ فَلَبِسْتُهَا فَعَرَفْتُ الْغَضَبَ فِي وَجْهِهِ فَقَالَ : إِنِّي لَمْ أَعْبُدْ بِهَا إِلَيْكَ لِتَلْبِسَهَا إِنَّمَا

بَعَثْتُ بِهَا إِلَيْكَ لِتَشَقَّهَا حُمْرًا بَيْنَ النِّسَاءِ . رواه البخاري ومسلم

ความว่า “จากท่านอาลี กล่าวว่า ได้มีเลือดลมที่มีลายเส้นจากผ้าไหม ถูกนำมาเป็นของกำนัลแก่ท่านรอซูล์ (คือลา) ท่านก็ได้มอบแก่ฉัน แล้วฉันก็ได้สวมมัน และฉันรู้สึกได้ถึงอาการโกรธจากใบหน้าของท่าน ท่านได้กล่าวว่า ฉันมิได้ให้มันเพื่อท่านจะสวมใส่ แท้จริงฉันให้ท่านเพื่อนำไปฉีกแบ่งเป็นตะลางง (ผ้าคลุมร่างกาย) แก่หญิงทั้งหลาย”

อาการและเครื่องประดับ ในกรณีที่ศาสนานุญาต เช่น

1. เพื่อรักษาโรค เช่น ท่านนบี (คือลา) ได้ฟ่อนผืนแก้อับดุลเราะห์มาน บุตรเอาฟและอัซซุบัยร ให้สวมผ้าไหม เนื่องจากโรคคันที่ร่างกายของทั้งสอง บันทีกโดย บุคอรี

2. เพื่อมิใช่การสวมใส่หรือนุ่งห่ม เช่น ท่านอุมร์กล่าวว่า ท่านนบี (คือลา) ห้ามสวมผ้าไหม เว้นแต่ที่มีปริมาณไม่เกินสองหรือสามหรือสี่นิ้ว บันทีกโดยมุสลิม และอัซฮาบุสสุนัน

3. ผ้าไหมที่เจือปน ซึ่งมีทัศนะของชาฟีอียะฮ์ให้ทัศนะว่า ถ้าไหมมีปริมาณมากกว่าถือว่าหะรอม (ต้องห้าม) หากไหมมีปริมาณไม่เกินครึ่งหรือน้อยกว่าครึ่ง ก็ไม่ถือว่าหะรอม (ต้องห้าม) ท่านอิหม่ามนะวารีย์ กล่าวว่า ผ้าไหมที่ผสมกับผ้าชนิดอื่น ไม่เป็นของต้องห้ามยกเว้นไหมมีปริมาณที่มากกว่า

ท่านพี่น้องร่วมศรัทธาที่รัก

อัลลอฮ์ (ช.บ.) ทรงสวยงามและพระองค์ก็ทรงรักความสวยงาม และพระองค์ไม่ทรงปรารถนาความสวยงามที่เกิดจากสิ่งต้องห้าม ก่อนที่ท่านจะประดับร่างกายจงถามใจของท่านสักหน่อยได้ไหมว่า ท่านมีเจตนาอย่างไร

أَقُولُ قَوْلِي هَذَا وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ لِي وَلَكُمْ وَلِلْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ

فَأَسْتَغْفِرُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ